

סדר הלימוד לפ"ו בשבט

פ"ו בשבט התשע"ז

אמת וצדק

הקדמה

א יום ט"ו בשבט אף כי הוא מימי השובבי"ם אין בו תענית כי הוא ראש השנה לפירות האילן, ובתקון המעשה אשר יעשה היום על הפירות בו נעשה תקון צדיק חי העולמים בסוד הנזכר בזוהר בראשית, ביומא תליתאה עבדא ארעא איבין מחילא דהאי צדיק דכתיב ויאמר אלהים תדשא הארץ וגו' עץ פרי דא עץ הדעת טוב ורע דאיהו עביד איבין ופירין עושה פרי דא צדיק יסוד דעלמא כו'.

ונוסף גם הוא כי בשפר התקון הלז מעוות לו יוכל לתקון את פגם הברית אשר לא נאמנה בבריתו, והיה בעשותו התקון לעץ פרי מחץ מכתו ירפא בפגם הצדיק עושה פרי בצרוף סגולת הימים ההם הנזכרים ונעשים לתקון פגם הברית.

ב ואבי ראה גם ראה נועם שיה סוד לשון הזהב אשר בחכמה דברו לאמר, ראש השנה לפירות האי"לן ולא אמרו לפירות האילנות, רמזו בחכמתם לאילנא קדישא אילנא דחיי וכמו שביארו גורי האר"י שכן אילן בגימטריא יאהדונה"י כמו שבא במכתבם בביאור מאמר הזוהר פרשת אחרי מות, ההוא אילנא רבא ותקיפא וכו' אילנא דנטע שורשוי באינון חיים ע"ש, וכן בכתבי רבינו הקדוש האר"י אילן במלואו גימטריא י"ב צירופי הוי"ו על הת"ת אילנא דחיי שכולל בו י"ב צירופי הוי"ו כמו שאמרו בפרשת בשלח, תריסר תחומין וכו' סליקו באילנא קדישא רבא, וכן עוד שם במאמר ויבאו אלימה וכו' ואתתקף אילנא קדישא ביי"ב תחומין וכו'.

והענין כי כמו שהיום ראש השנה לפירות האילן לענין המעשרות דחשבינן להו שנה מט"ו בשבט דהואיל וירדו רוב גשמי שנה ועלה השרף באילנות ונמצאו פירות חונטים מעתה, כן דוגמתו למעלה ראש השנה לפירות האילן העליון להשפיע את שפעו הקדוש לפירותיו הם הם העולמות אשר מהם ישתלשל וירד פה למטה באילנות ועל משטרם, ומעשה ידינו כוננהו בכח סגולת התקון הזה הנעשה בעצם היום הזה בכח הברכות ואשר ילוה אליהם הגות סוד שורשן תתעוררנה בקומתם ועביונם למעלה.

ג ומנהג טוב להולכים בתמים להרבות בפירות בעצם היום הזה ולומר דברי שירות ותשבחות עליהן כאשר הנהגתי לכל החברים אשר עמדי, ועם כי בדברי כתבי הרב זלח"ה לא נמצא מנהג זה מכל מקום לדעתי תקון נפלא הוא בנגלה ובנסתר.

סדר הלימוד לט"ו בשבט ❦

ואשר להיות כבר הודענו בכמה מקומות כי יש בכך הדבור להיות מעורר
כח מדות העליונות להאירן באור מופלא יתר גדול מאד להשפיע שפע רצון
ברכה ונרבה בכל העולמות, על כן נכון להגות לפני אכילת כל פרי ופרי
בסוד שורשו הבא בספר הזוהר ובתקונים בקצת מהם לעורר שרשיהן
למעלה.

ומורי ז"ל היה אומר לכיין באכילת פירותיהן לתקון חטא אדם הראשון
אשר חטא בפירות האילן, כי אף כי כל ימי שנה כל כוונותינו לתקון זה
מכל מקום חביבה מצוה בשעתה זה היום תחלה וראש לפירות האילן.

ד כי הנה הובא בירושלמי פרק עשרה יוחסין ז"ל, ישמעו עניים וישמחו
אמר ר' איבון עתיד אדם לתת דין וחשבון על שראה מיני מגדים ולא
אכל, רבי אלעזר הוזהר מצמצם פריטי למיכל בהון מכל מילי חדש ע"ב.

וטעם הדבר שכשם שהנחנה מן העולם הזה בלא ברכה נקרא גזלן מפני
שעל ידי הברכה גורם להמשיך שפע עליון על ידי כח הברכות והשר
הממונה על אותו הפרי הוא מתמלא משפע זה כדי לגדל הפרי שנית, ולכן
הנחנה בלא ברכה גזלן הוי כי אכל הבריה שהרוחניות היה שורה בה וכילה
ומנע כח ההוא מן העולם והיה ראוי לו להמשיך ברכה מלמעלה, והכח
הממונה על זה בטל וריק מאותו השפע שהיה בידו ולכן נקרא גזלן.

ה וגם אמר כאילו גזול אביו ואמו, כי האוכל בכוונת הברכה של ברכת
הנחנין מתקן ניצוצי נשמתו והניצוצות הנוגעים בנשמת אביו ואמו
בסוד והוצאתי את בלעו מפיו כטעם חיל בלע ויקיאנו, ואם נחנה בלא
ברכה הוא כאילו גזול אביו ואמו מניצוצות השייכות לנשמתם והוא חבר
לאיש משחית לפי שכל כוונת המשחית לגזול ניצוצות ולקולטם ולא
להחזירם אל הקדושה, אשר זהו סוד כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי
על כל מוצא פי ה' יחיה האדם שהיא סוד הברכה המוציאה מהטומאה
להקדושה ונבררת על ידי פי ה' בלעיסת ל"ב שינים אשר המה לעומת ל"ב
פעמים אלהים הנאמרים במעשה בראשית כמו שביארנו בארוכה בתקון
הסעודה בחלק הקודם ע"ש.

ו ועונשים הללו גם המה ישגן למי שרואה מיני פירות ומגדים ומצטמק
ורע לו ולא אכל ומנע טוב מבעליו ולא בירך עליהם, אשר הכח
הממונה עליהן בטל וריק מצדו משפע עליון הבא על ידי הברכה, ואף גם
גזול אביו ואמו כי הואיל ולא אכל מהן לא הוציא ניצוצות דשייכי
לנשמתם כאמור, ועל כן מטעם זה ר' אלעזר הוזהר מצמצם בפריטי למיכל

✧ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✧

בהון כל מיני פירות חדשות להרבות ברכות ולעשות התקון תכף ומיד ושלל להחמיץ המצוה, ולתקון הדבר הזה יאותה לנו בעצם היום הזה לאכול כל מיני פירות ולברך עליהן בכוונה זו כי חביבה מצוה בשעתה.

י ובזהר פרשת שמות דף ט"ו ז"ל, אמר ר' יהודה מאי דכתיב גם את זה לעומת זה עשה האללים כגזונא דרקינא עבד קודשא בריך הוא בארעא וכולהו רמיזא למה דלעילא דכד הוה חמי רבי אבא חד אילנא דאיביה אתעיבד עופא דפרח מניה הוה בכי ואמר אי הוו ידעין בני נשא למאי רמיזאן וכו' דאמר ר' יוסי אילנין אינן דאתחזי מינהון חכמתא כגון חרובא דקל פסתוקא וכדומה לון כולוהו בחד רתיכא אתרכבו כל אינן דעבדין פירין ואינן רברבין בר מתפוחים רזא חדא אינן בר משבילין כו' דכל חד מאינן זוטרי בר מאזובא מאימא חדא אתילידו כל עשבין דארעא דאתמני עליהון רברבין תקיפין בשמיא כל חד וחד רזא בלחודוי כגזונא דלעילא וכו'.

הנה משם תתבונן כי אף על גב שהבורא יתברך שם משטרו בארץ ועל כל אחד מלאך ממונה עליו מכל מקום העיקר של כל אחד ואחד נאחו במדות העליונות וכמו שאמרו שם בזהר זה לשוננו, מאי דכתיב אל גינת אגוז ירדתי אמר ליה תא חזי האי גנתא נפקא מעדן ודא היא שכינתא אגוז דא היא רתיכא קדישא דאינן ארבע רישין דנהרין ומתפרשין מגנתא כהאי אגוזא וכו', אשר ממנו נקח כי בכל עשב יהיה מותר מחברו בשורש שלו למעלה.

ח ומהר"י זלה"ה ביאר שיש שלשים מיני פירות האילן, ובעולם הבריאה עשרה מהן לעומת עשר ספירות שלה ומפני שהם רחוקים מן הטומאה וקרובים לאצילות אין להן קליפה לא בפנים ולא בחוץ ונאכלין כמו שהן ואלו הן, ענבים תאנים תפוחים אתרוגים לימוני"ם אגסים חבושים תותים שורב"אש חרובין.

ועשרה מיני פירות הם בעולם היצירה והן סוד עשר ספירות דיצירה שהם בנונים בין עולם הבריאה ובין עולם העשיה שאינן קרובות לטומאה כמו עולם העשיה ולא רחוקים כמו עולם הבריאה ולכן גרעיני הזרע בתוך הפרי אינו נאכל לפי שאינן רכים כגרעינים שבתוך הפירות דבריאה ואלו הן, זיתים תמרים גודגניות שופאייפ"אש פרישקו"ש זירגואי"לאש משמיש"ש גינדא"ש אקאאני"ש נישפ"לאש.

✧ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✧

ועוד עשרה מיני פירות יש בעולם העשיה לעומת עשר ספירות שלה ולכן נאכל מה שבפנים ונזרק מה שבחוץ שקליפת הפרי היא מחיצה בינו ובין עולם התמורות כדי שלא יקבל טומאה וז"ס היצר הרע והקליפה דבוקה בנפש ואלו הן, רמונים אגוזים שקדים ערמונים לוזים הנקרא אלב"אנאש אלונים הנקרא אלב"וטאש בלע"ז פריסין פניוני"ש פסת"וקיש מאוזי"ז.

והנה העשרה מיני פירות דבריא נתרבר מהם כל הפסולת ונשארו כולן טוב ואילן סרק הוא להפך שהוא הכל רע שהכל הוא קליפה, וכנגד עשרה מיני פירות דיצירה שהמוח מלבר והקליפה מבפנים שהוא הגרעין שבתוכם כנגד זה בקליפה כשנצוץ הקדושה שנפל הוא גדול ולא יכלה הקליפה לסבול כל אותו האור בקרבה נכנסה הקליפה תוך הקדושה ונעשית הקדושה מקיף אליה.

וכנגד עשרה מיני פירות דעשיה שהמוח הוא מלגאו והקליפה חופפת עליו מבחוץ, כנגדן בקליפה כשלוקחת ניצוץ הקדושה בתוכה לחיות אליה והיא חופפת עליו מבחוץ בקליפה אל המוח ע"כ.

צא ולמד כי אין דבר גשמי פה למטה שאין דוגמתו למעלה כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם, ואשר המה בעולמות התחתונים המה על העליונים כי אם לא היה מצל לא היה צל. עד כן מספר ח"י.

ט ומצות היום בפירות האילן בלבד ואין מהחייב לחזר אחר פירות האדמה, ומכל מקום אם יסדרם עם שאר הפירות ויברך עליהם נכון הדבר לבוין לעץ הנחמד בן ישי ח"י על האד"מה.

י ואשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בשפר התקון הלז לעורר שורשו למעלה באילנא דחיי ולא ימיש מעשות פרי לתקן מעוותו ומצא כדי גאולתו לאשר מעל בקדשי שמים והיה חבר הוא לאיש משחית בהתהנות מהעולם הזה בלא ברכה, או באשר חדל מאכול כל מיני פירות להרבות ברכות ולא אכל כמו שנתבאר בראש הפרק שעתיד לתת דין וחשבון על זה, עתה בשפר התקון הזה מעוות לו יוכל לתקן ומשך משך מקור הברכה אשר מנע בכח סגולת אכילת הפירות וברכותיהן ומשם יושפע שפע רעון ברכה ונדבה על העץ ועל פרי העץ תמיד כל השנה, ואף גם זאת ברכות לראש צדיק חי העולמים ומחץ מכת פגם הברית ירפא בהיות עצם התקון בפירות פרי צדיק עץ חיים כמו שנתבאר במקומו.

✧ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✧

יא סדר חברכות חובא בסידור רבינו הרש"ש זיע"א (סידור היר"א ח"ד), והוא הסדר שהעלה הרב חמדת ימים, ועליו בססנו דברנו, וכן הוספנו מעט כוונות עפ"י המובא בספר הליקוטים ובליקוטי תורה פרשת עקב, וכן מעטרת תפארת כתר מלכות להרי"ח הטוב ז"ל. והכל במטרה שכל אחד יוכל להוסיף ולהפנים בכוונה ובהסברת הדברים לליבו ולשומעי לקחו בס"ד. (לא עמד לפנינו כעת הזמן לברר וללבן הענין היטב, ועוד חזון למועד בס"ד).

יב בבירור שמות הפירות סמכנו דברינו על המובא בספר פרי חדש של הרה"ג ר' יוסף עזרא זליבה יצ"ו.

סדר תיקון ברכת הפירות

תחילה יאמר לשם יחוד קצר זה.

לְשֵׁם יְחִוּד

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ

יֵאָהֳדוּנָהּ

בְּדַחֲלֵלוּ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ

יֵאָהֳהוּיָהּ אֵיהֵהוּיָהּ

לְיִחְדָּא שֵׁם

יְיָ וְיְיָ בְּוַא"ו וְיְיָ

י ה ה ר ה

בְּיִחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל

הָרִי אֲנַחְנוּ בָּאִים בְּיוֹם ט"ו בְּשֶׁבֶט שֶׁהוּא רֹאשׁ
הַשָּׁנָה לְאֵילָן לְבָרֶךְ עַל פְּרוֹת הָאֵילָן וְלַהֲגוֹת
בְּסוּד שְׂרָשִׁיהֶן הָעֲלִיּוֹנִים, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי
אֲלֵהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהּ.

ואחר יקרא בניגון הטעמים פסוקי התורה דלקמן
לעזר שורשם ממעל. (מנהג רוב ישראל לערוך

פְּסוּקֵי הַתּוֹרָה

סדר הברכות בלילה עם הד"ת המסודרים בספר "פרי עץ הדר", ובכ"ז
לא ראינו למי שהעיר בזה עד כעת מענין אזהרת רבינו האר"י זלה"ה

(שנר המצוות דל"ה ע"ב) בקריאת הפסוקים בלילה. והנראה שסמכו על כך שבד בבד עוסקים במדרשי חז"ל המדברים בביאור הפסוקים, שבוה הותר. לבד שיש אומרים שהאיסור הוא דוקא בחמשה חומשי תורה. ועוד צריך לעיין בזה).

כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֶךָ אֶל-אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי
מַיִם עֵינַת וְתַהֲמֹת יִצְאִים בִּבְקַעָה וּבְהָרִ: אֶרֶץ
חֹטָה וְשֹׁעֲרָה וְגִפֹּן וְתֹאנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ-זֵית שָׁמֶן
וְדִבְשׁ: אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנָה תֹאכַל-בָּהּ לֶחֶם
לֹא-תַחֲסֹר כָּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִנֶיהָ בְּרֹזֶל
וּמִהַרְרֶיהָ תַּחֲצֹב נְחֹשֶׁת: וְאָכַלְתָּ וְשִׁבַּעְתָּ וּבִרְכָתָהּ
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל-הָאֶרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ:
דברים ח.

יעשה ממנו תבשיל, או יביא פת הבאה בכסנין. ויהגה בזוהר
פרשת בלק וז"ל:

חֹטָה

חֹטָה נְקוּדָה בְּאַמְצָעֶיהָ דְּלִית חוּלְקָא
לְסִטְרָא אַחְרָא דְּחוּבָא תָּמָן. (אֶלָּא) חֹטָה
בְּרֵתָא דְּמִתְחַטָּא לְקַמֵּי אֲבוּתָהּ וְעַבְדָּהּ לָהּ
רַעוּתָא וּמָה חֹטָה כָּלֵלָא דכ"ב אֶתוֹן.

ואח"כ יבורך כל אחד בורא מיני מזונות ויאכלו.

ויכוין לתקן חטא אדם הראשון וחוה שקלקלו בחטא. ועוד יכוין כי
חטא שרשה בחכמה, ועולה במספר כ"ב, אשר כנגד כ"ב אותיות
התורה"ק.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ת

יניח לפניו לפניו זית יחד עם שמן זית. ויהגה בזוהר פרשת נשא וז"ל:

זֵית

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, שְׁעָרָא דְרִישָׁא דְאַתְתָּא
 דְּאַתְנָלְיָא, גָּרִים שְׁעָרָא אַתְרָא לְאַתְנָלְיָא,
 וְלֹא־פְנִימָא לָהּ. בְּגִין כֵּן, בַּעֲיָא אַתְתָּא
 דְּאַפִּילוּ טְסִירֵי דְבֵיתָא, לֹא יַחֲמוּן שְׁעָרָא חַד
 מִרִּישָׁא, כָּל שְׁכֵן לְבַר. תָּא חֲזִי, כְּמָה
 בְּדַכּוּרָא שְׁעָרָא הוּא חוּמָרָא דְכָלָא, הָכִי נָמִי
 לְנוֹקְבָא. פּוֹק חָמִי, כְּמָה פְּגִימוּ גָרִים תְּהוּא
 שְׁעָרָא דְאַתְתָּא. גָּרִים לְעִילָא, גָּרִים לְתַתָּא,
 גָּרִים לְבַעֲלָה דְאַתְלִטְיָא, גָּרִים מְסַפְנוּתָא,
 גָּרִים מְלָה אַתְרָא בְּבֵיתָא, גָּרִים דִּיסְתָּלַק
 חֲשִׁיבוּתָא מִפְּנֵהָ. רַחֲמָנָא לִישׁוּבוֹן, מִחֲצִיפוּ
 דְלַהוֹן. וְעַל דָּא, בַּעֲיָא אַתְתָּא לְאַתְפְּסִיָּא,
 בְּזִיווּתֵי דְבֵיתָא. וְאִי עֲבַדַּת כֵּן מַה כְּתִיב,
 בְּנִיד כְּשִׁתִּילֵי זֵיתִים. מַהוּ כְּשִׁתִּילֵי זֵיתִים.
 מַה זֵית דָּא, בֵּין בְּסִתּוּא, בֵּין בְּקִיטָא, לֹא
 אַתְאֲבִידוּ טְרַפּוּי, וְתָדִיר אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ
 חֲשִׁיבוּת יִתִּיר עַל שְׁאָר אֵילָנִין. כֵּן בְּנֵהָ
 יִסְתָּלְקוֹן בְּחֲשִׁיבוּ עַל שְׁאָר בְּנֵי עֲלָמָא, וְלֹא
 עוֹד אֱלָא דְבַעֲלָה מִתְבָּרַךְ בְּכָלָא, בְּבִרְכָּאן
 דְלְעִילָא, בְּבִרְכָּאן דְלְתַתָּא, בְּעוּתָרָא, בְּבִגְדֵי,
 בְּבִגְדֵי בְּגִין. תָּדָא הוּא דְכְּתִיב, תִּנֵּה כִי כֵן
 יְבוֹרֶךְ גִּבּוֹר יֵרָא יְיָ, וְכְתִיב יְבָרְכֶךָ ה' מִצִּיּוֹן

✧ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✧

וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כָּל יְמֵי חַיָּיָה וְרָאָה
בָּנִים לְבָנָיָה שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

ויברך עליו אחד מן המסובין הוא לבדו.

ויכיון כי הזית שרשו ביסוד, וכן יכוין בצירוף **י ה ו ה** פשוטה.
ובהיות כי אמרו רבותינו כי הזית קשה לשכחה, יכוין כונה דלקמן,
והמברך בכוונה גדולה יחד עם כוונות הנ"ל אדרבא יועיל לו בזה,
ובתיקון היסוד (שהזית הוא ביסוד).

זִית

בג' ג' שמות משם

י ה ו

שהוא שורשם

א ל א ל ה י מ מ צ פ א

עוד יכוין כי **ש מ ז** בא"ת ב"ש **ב י ט** ובי"ט בגימ' **י ה ו**

יאמר בניגון הטעמים הפסוקים משיר השירים, וכן יהגה
בזוהר פרשת בראשית, וז"ל:

תְּמָרִים

זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמִתָּה לְתִמָּר וְשָׁדִיךְ
לְאַשְׁכְּלוֹת: אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתִמָּר אֲחֻזָּה
בְּסִסְנָיו וַיְהִי-גֹא שָׁדִיךְ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַנֶּפֶן
וְרִיחַ אֶפֶךְ כְּתַפּוּחִים:

✧ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✧

צִדִּיק כְּתָמָר יִפְרַח מִה תָּמָר לֹא סָלִיק אֱלֹא
דְּכָר וְנוֹקְבָא. אוּף הָכִי צִדִּיק לֹא סָלִיק אֱלֹא
דְּכָר וְנוֹקְבָא. דְּכָר צִדִּיק וְנוֹקְבָא צִדְקָת.
כְּנוּנָא דְאֲבָרָהֶם וְשָׂרָה.

ויברך עליו אחר מן המסובין שלא אכל מן הראשונות, וכן על זה הדרך
יעשו בשאר הפירות כדי לברך על כולן.

ויכוין כי התמר שרשו במלכות (עטרת היסוד), ועוד יכוין:

צירוף י ה ה ו

תמרים

בגימ'

א ל ש ד י א ל ש ד י

יהגה בזוהר פרשת וישב, וז"ל:

גפן

וּכְלָהוּ עֲנָבִין בְּרָזָא דְמַהִימְנוּתָא תְּלִיין. וְעַל
דְּא מוֹתִפְרָשָׁן בְּחֻכְמָתָא. הֵן לְטַב. הֵן לְבִישׁ.
אֵלִין צְרִיכִין רַחֲמֵי. וְאֵלִין אֲשַׁנְחוּתָא
דְּרַחֲמֵי. תָּא חֲזִי. אָדָם הָרָאשׁוֹן. אֲנַתְתִּיה
סַחֲטָא לִיה עֲנָבִין. וְגִרִימַת לִיה מוֹתָא. וְלִכְל
יִשְׂרָאֵל. וְלִכְל עַלְמָא. נַח אַתָּא לְהַנִּי עֲנָבִין.
וְלֹא אֲתַנְטֵר כְּדָקָא יָאוּת. מַה כְּתִיב. וַיֵּשֶׁת מִן
הַיֵּין וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֶהְלָה. בְּה"א. בְּנִי
אֶהְרֹן. שְׁתֵּי חֲמֻרָא מִנֵּיהּ. וְקָרִיבו קֶרְבָּנָא

✧ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✧

בְּהֵוָה חֲמָרָא, וּמִיתוּ, וְהָא אֲתָמָר. וּבְגִין כֶּךָ
כְּתִיב, עֲנִימוּ עִנְיֵי רֹאשׁ אֲשָׁכְלוֹת מְרוֹרוֹת
לָמוֹ, בְּגִין דְּאִינוּן עֲנִיִּין גְּרָמֵי הָאֵי. חָמָא
עֲנִיִּין דְּאִינוּן טָבִין וְכוּ'.

ויברך אחר על הענבים (או צימוקים).

ויכוין כי הגפן שרשו בדעת. ועוד יכוין לתקן חטא אדם הראשון וחוה
בעץ הדעת אשר סחטה ענבים ונתנה לו.

ויכוין צירוף **י ו ה ה**.

עוד יכוין למתק שני שמות

א ל ה י ם א ל ה י ם

העולים בגימ'

ע ל ב י ם.

יאמר בניגון הטעמים הפסוק משיר השירים:

יֵינִי לְבָן

הִבִּיאֲנִי אֶל-בֵּית הַיֵּינִי וְדִנְלוּ עָלַי אֲהָבָה:

וישתו כוס יין כולו לבן.

ויכוונו בשם ע"ב

י ו ד ה י ו י ו ה י

יהגה בתיקוני הזוהר תיקונא קדמא, ובמשנה פ"ב
דמעשרות, ובשיר השירים, וז"ל:

תִּאֲנֶה

בְּגִין יִדְחָב אָדָם בְּז' מִיָּנִין יִדְאָנוּן חֲטָה
 וּשְׁעוֹרָה וְגִפֶּן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן זֵית שֶׁמֶן וְדִבְשׁ.
 וּבְגִין דָּא הָווּ אֲמָרֵי רַבָּנָן דַּמְתַּנִּי אֵילָן
 שְׁאֵכֵל אָדָם הָרֵאשׁוֹן חֲטָה הָיָה. וְאַחֲרֵינֵי
 אֲמָרִין גִּפֶּן הָיָה. וְאַחֲרֵינֵי אֲמָרִין תְּאֵנָה
 הָיְתָה. וְלֹא הָווּ חוֹלְקִין בְּמִלּוּלֶיהָ. דְּכָלָא
 קָשׁוּט. דְּשִׁבְעַת מִיָּנִין נְטוּעִין בְּאַרְצָא. חֲטָה
 וּשְׁעוֹרָה. וְהִינּוּ דִתְנָן. בְּעֶצֶרֶת עַל פְּרוֹת
 הָאֵילָן גִּדּוֹן כָּל עֶלְמָא. כְּלָהּ קָרָא לֹון אֵילָן
 חַד מִסְטָרָא חַד. וּמִסְטָרָא אַחֲרָא מִתְפָּרֵשׁ
 לִז' מִיָּנִין.

הָיָה עוֹבֵר בְּשׁוֹק וְאָמַר "טָלוּ לָכֶם תְּאֵנִים"
 אוֹכְלִין וּפְטוּרִין לְפִיכָךְ אִם הִכְנִיסוּ
 לְבִתְיָהֶם מִתְקָנִים וְדָא, "טָלוּ וְהִכְנִיסוּ
 לְבִתְיָכֶם" לֹא יֹאכְלוּ מֵהֶם עֲרָא, לְפִיכָךְ אִם
 הִכְנִיסוּ לְבִתְיָהֶם אֵינָם מִתְקָנִים אֱלָא דִּמָּא.

הַתְּאֵנָה חֲנֻטָּה פְּנִיָּה וְהַגִּפֶּנִּים | סְמָךְ נִתְּנָה
 הַיִּיחַ קוּמִי (לְכִי) לָךְ רַעֲיָתִי יַפְתִּי וְלְכִי-לָךְ:

ולמביני מדע נקל להשכיל סוד התאנה כי היא במלכות בקבלתה ג'
 מילואי אהי"ה קס"א קמ"ג קנ"א גימטריא תנ"ה עם הכולל כמנין תאנה, וגם הבינה
 נקרא תאנה, נוצר תאנה זה משה שזכה לבינה כמו שכתב הרב זלה"ה.

✠ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✠

ויברך אחד על התאנים (ובמציאות ימינו בגלל נגיעותם בשרצים, הצנועים מושכין את ידיהם ולא נותר אלא לראותם בלבד, ולצורך התיקון יקח חלק מועט בדוק היטב הד'ק).

ויכוין צירוף הוה י.

ויכוין כי התאנה שרשה בנצח. ועוד יכוין לתקן חטא אדם הראשון וחוה שקלקלו בתאנה.

עוד יכוין כי קס"א קמ"ג קנ"א מוחין דאימא גימטריא תנ"ה עם הכולל

כמנין תאנה.

אלף הי' יוד הי' אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

יהגה בזוהר פרשת בלק, וז"ל:

רמון

כְּגוֹן הַהוּא רִמּוֹנָא, אֵית בָּהּ אֶלְפֵי זָגִין, וְכָל זָגָא מְנַיִיהוּ, מְתַלְתָּא בְּסוּמְקָא בְּחִנּוּרָא. הַהוּא רִמּוֹנָא אֲתַפְּלַג בְּפִלּוּגִין אַרְבַּע, וְקִימָא פְּתִיחָא, לְאַתְחַזְאָה זָגָהּ. תִּלְתַּ מְאָה וְעֶשְׂרִין וַחֲמִשׁ זָגִין לְסִטְרָא דָּא, וְכֵן לְכָל סִטְרָא וְסִטְרָא, עַד דְּמְתַלְתֵּן אַרְבַּע סִטְרֵי עֲלִמָּא, מַחֲזִיזוּ דְּכָל פִּלְכָא וּפְלָכָא, וְאֵינּוּן אֶקְרוּן פִּלַּח הָרִמּוֹן. כְּמָה דְּכְתִיב, כְּפִלַּח הָרִמּוֹן רָקַתְךָ מִבַּעַר לְצִמְתְּךָ.

ויכוין כי שרשו בהוד.

ועוד יכוין צירוף הויה.

אֶתְרוֹג אֵיהִי שְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה, וְדַמְיָא לְלֵבָא
 דְּאֵיהִי לְשִׁמְאֵלָא דְּאֵיהִי גְבוּרָה, וּבְגִין כֵּךְ צָרִיךְ
 בַּר נֶשׁ לְנִטְלָא אֶתְרוֹג בִּידָא שְׁמַאלָא וּצְרִיכָא
 לְמַהְוֵי אֶתְרוֹג דְּדַמְיָא לְלֵבָא שְׁלִימָא בְּתִיּוֹמַת
 דִּילָּהּ, בְּגִין תְּהוּא דְּאַתְמַר בֵּיהּ וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם,
 לְמַהְוֵי שְׁלִימָא עֲמִיהּ, וּכְמָה דְּלִית פְּסוּל בִּיעֲקֹב
 דְּלַעִילָא, כֵּן צָרִיךְ דְּלֵא יְהֵא פְּסוּל בְּאֶתְרוֹג,
 לְקִיּוּמָא קָרָא כָּלָךְ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ,
 וְאִם הִיא יְרוּקָא הִיא מְשׁוּבַּחַת וְתִיר, כְּדִיּוּקְנָא
 דְּתַנּוּת אֶסְתֵּר יִרְקֶרֶקֶת, דְּאַתְמַר בָּהּ וַתִּלְבַּשׁ
 אֶסְתֵּר מַלְכוּת.

ויכוין צירוף **ה ה י ו**

עוד יכוין לתקן חטא אדם הראשון וחוה שקלקלו באתרוג.

תפארת

סְתֵר עם הניקוד גי'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

נצח

סְתֵר עם הניקוד גי'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יסוד

סְתֵר עם הניקוד גי'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יהגה בזוהר פרשת אחרי מות, ויאמר בניגון הפסוק משיר
השירים, וז"ל:

תפוח

ר' חניא פתח כתפוח בעצי תייער כן דודי בין
הבנים וגו'. האי קרא אוקמוה חבריא אבל כמה
חביבה פנסת ישראל קמי קודשא בריך הוא דהיא
משפחת ליה בתאי. הכא אית לאסתכלא אמאי
משפחת ליה בתפוח ולא במלה אחרא או בגוונין
או בריחא או בטעמא. אבל הואיל וכתוב תפוח
בכלא היא משפחת ליה. בגוונין בריחא ובטעמא.
מה תפוח הוא אסנותא לכלא אופ קודשא בריך
הוא אסנותא לכלא. מה תפוח אשתכח בגוני כמה
דאוקימנא אופ קודשא בריך הוא אשתכח בגוונין
עלאין. מה תפוח אית ביה ריחא דקיק מכל שאר
אילני אופ קודשא בריך הוא כתיב ביה וריח לו
כלבנון. מה תפוח טעמיה מתיקא. אופ קודשא
ברוך הוא כתיב ביה חכו ממתקים.

כתפוח בעצי תייער כן דודי בין הבנים בצל
חמדתו וישבתי ופריו מתוק לחכי:

ויכוין צירוף ו ה י ה.

עוד יכוין תפוחים בגימ' תקמ"ד והוא כמספר רבוע אהי"ה דיודי"ן

אלה, אלה הי, אלה הי יוד, אלה הי יוד הי

ויכונונו לשם ס"ג יוד ה' ואו ה'.

יניח לפניו אגוזי מלך (פרך). ויהגה בזוהר פרשת אלה שמות
ובתיקונה"ז, וז"ל:

אגוז

אמר ליה רבי עקיבא מהו דכתיב אל גנת אגוז
ירדתי. אמר ליה תא חזי, תהיא גנתא נפקא מעדן,
ודא היא שכינתא. אגוז דא היא רתיקא עלאה
קדישא, דאינון ארבע רישין דנהרין, דמתפרשין
מן גנתא. כהאי אגוזא, דאינון ארבע רישין קדישין
לגו. ומאי דאמר ירדתי, כמה דתנן, ירד פלוני
למרכבה. אמר ליה ר' עקיבא, אי הכי, הנה ליה
למימר, לאגוז ירדתי, מהו אל גנת אגוז ירדתי.
אמר ליה, משום דהיא שבחא דאגוזא. מה אגוזא,
טמירא וסתימא מכל סטרוי, כך רתיקא דנפקא
מגנתא, סתימא מכל סטרוי. מה אינון ארבע
קרישין די באגוזא, מתחברן בהאי גיסא,
ומתפרשין מהאי גיסא. כך רתיקא, מתחברן
באחדותא בחדוותא בשלימותא, ומתפרש כל חד
בעברוי, על מה דאתמני הדא הוא דכתיב, הוא
הסובב את כל ארץ החוילה הוא ההולך קדמת
אשור, וכן כולם.

וְעוֹד לִבָּא הוּא אָנוּז, וּמֵאן דְּתִבְר קְלִיפָה דִּילִיָּה
 דְּאִיהוּ יִצְר הָרַע, עָלִיָּה אֲתָמַר לֵב נִשְׁכָּר וְנִדְכָּה
 אֱלֹהִיִּים לֹא תִבְזֶה וְנִסּוֹת לִבָּא דְּהוּא שְׁלִים
 בְּקִלְיָיִן דִּילִיָּה וְלֹא אֲתָבַר, עָלִיָּה אֲתָמַר תּוֹעֵבַת
 יְהוּדָה כָּל גְּבוּהָ לֵב, וְשְׂכִינְתָּא לָא שְׂרִיא עָלִיָּה,
 וּמִסְטָרָא דְּקִלְיָיִן אֲתִקְרִיאוּ בְּנֵי נֶשֶׁא עָרְלֵי לֵב.

אַל-גִּנַּת אָנוּז יִרְדְּתִי לִרְאוֹת בְּאַבֵּי הַנֶּחֱל לִרְאוֹת
 הַפְּרִתָּה הַגָּפֶן הַנֶּצֶז הַרְמָנִים:

ויכוין אָנוּז גִּימ' טוֹב.

וְעוֹד יִכוּיִן צִירוּף וְהֵלֵל.

יהגה בסתרי תורה פרשת
 ויצא וז"ל:

לְוִיִּם א֥וּ שְׂקָדִים א֥וּ עֲרֻמוֹנִים

וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב מִקָּל לִבְנֵה לַח וְלוֹז וְעֲרֻמוֹן
 וַיַּפְצִל בָּהֶן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מִחֹשֶׁף הַלָּבָן
 אֲשֶׁר עַל הַמִּקְלוֹת, מִתְּנִיתִין, רְעוּתָא
 דְּעוֹבָדָא, קִטְרֵי דְּמִתְיַמְנוּתָא, קָל קָלָא
 דְּקָלִיא אֲתַעַר מַעִילָא לְתַתָּא, אָנָן פְּתִיתִין
 עֵינֵינִן הוּיָנָן, גִּלְגִּלָּא אֲסַחַר מַעִילָא לְכַמָּה
 סְטָרִין, קָל נְעִימוּתָא אֲתַעַר, אֲתַעַרוּ נְיִימִין
 דְּמִיכִין דְּשִׁינְתָּא בְּחוּרֵיהוֹן, וְלֹא יָדְעִי וְלֹא
 מִסְתַּכְלָן, וְלֹא חָמָאן, אֲטִימִין אוּדְנִין, כְּבִדִּין

דְּלִבָּא, נְיִימִין וְלֹא יָדְעִין. אוֹרֵייתָא קְיָימָא
קמִייהוּ, וְלֹא מְשַׁיְחִין וְלֹא יָדְעִי בְּמָה
מְסַתְּכָלָן, חֲמָאן וְלֹא חֲמָאן. אוֹרֵייתָא רַמְאָת
קָלִין אֶסְתְּכָלוּ טַפְּשִׁין, פִּתְחוּ עֵינֵינוּ, וְתַנְדְּעוּנוּ.
לִית מָאן דִּישַׁנָּח, וְלִית מָאן דִּינִרְכִין אוֹדְגִיָּה,
עַד מָה תִּתְּהוּנוּ בְּגוֹ חֲשׂוּכָא דְרַעוּתִיכוּ.
אֶסְתְּכָלוּ לְמַנְדַּע, וְאַתְּגְלִי לְכוּן נְהוּרָא
דִּנְהִיר.

ויברך אחד על לוז או שקד או ערמון.

ויכוין בצירוף ויהיה.

יהגה ברעיא מהימנא פרשת פנחס וז"ל:

חרובין

וְאוֹף הָכִי רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן פִּדְתִּי, דִּתְּהוּ דְּחִיקָא לִיה
שַׁעְתָּא, דִּלָּא הִנָּה לִיה אֶלָּא קַב חֲרוּבִין מְעָרַב
שַׁבָּת לְעָרַב שַׁבָּת, כְּמוֹ לְרַבִּי חֲנִינָא. אֲמַאי הָאִי,
בְּתַר דִּתְּהוּ בֵּית קוּל גַּפְקָת וְאוּמָרְת, כָּל הָעוֹלָם
כָּלוּ אֵינוּ נִיזוֹן אֶלָּא בְּשִׁבִּיל חֲנִינָא בְּנִי.

אֶלָּא אִיהוּ גָרִים קוּדָם, דְּחֲרַב ק"ב מִן י', דְּאִיהוּ
יב"ק. אוֹף הָכִי לָא הִנָּה לִיה אֶלָּא קַב חֲרוּבִין.
דְּאֵת י' אִיהוּ יְחוּד, וּמִנִּיה אֲתִיָּא גְבִיעוּ לָאֵת ב',
דְּאִיהוּ בְּרַכָּה, וְאִיהוּ קִדְשׁ, וּמִנִּיה אֲתִקְדָּשׁ ק',

דַּאִיהִי קְדוּשִׁית. וְרַבִּי פֶּדֶת גָּרִים לְמַהֲוֵי תְרוּבִין
 דִּילִיָּה ק"ב, דַּאִינוּן ק"דוּשָׁה בְּרָכָה, אוּף הָכִי לֹא
 תְּנוּה לִיָּה אֶלֶא קב תְּרוּבִין, אוּף הָכִי אִיּוֹב בֶּן
 יִבְמָה תְּנוּה, וּבְגִין דָּא אֲתַעֲנֵשׁ, עַל מַה דַּאִירַע לוֹ
 כְּבָר.

וְאִינוּן דִּלֹּא יִדְעִי רָזָא דָּא, אֲמַרִי בְּנֵי תַנִּי וּמְזוּנֵי
 לֹאוּ בְּזָכוּתָא תִּלְיָא מְלָתָא, אֶלֶא בְּמַזְלָא תִּלְיָא
 מְלָתָא. וְהָא תַנִּינָא לְאַבְרָהָם דִּחְזָא בְּמַזְלִיָּה, דִּלֹּא
 תְּנוּה עֲתִיד לְמַהֲוֵי לִיָּה בְּרָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא
 אֲפִיק לִיָּה לְבָרָא, כְּדַכְתִּיב וַיּוֹצֵא אוֹתוֹ תְּחוּצָה
 וַיֹּאמֶר הִבֵּט וְגו'. וְאַקְמוּהָ, דַּאֲמַר לִיָּה צָא
 מֵאַצְטִגְנִינֹת שְׁלָךְ, וְהַעֲלֵהוּ לְמַעְלָה מִהַפְּכָכִים,
 וַאֲמַר לוֹ הִבֵּט נָא תַשְׁמִימָה וּסְפוּר הַפְּכָכִים, עַד
 הָכָא מַלִּין דִּרְבָּנָן, וְצָרִיד לְפָרְשָׁא לוֹן בְּדֶרֶךְ
 נִסְתָּר.

תָּא תַנִּי, כָּל בְּרִיין דַּעֲלָמָא, קוּדָם דַּאֲתִיְהִיבַת
 אוֹרֵייתָא לְיִשְׂרָאֵל, הוּוּ תִלְיִין בְּמַזְלָא, וְאַפִּילוּ בְּנֵי
 תַנִּי וּמְזוּנֵי, אֶבְל בְּתַר דַּאֲתִיְהִיבַת אוֹרֵייתָא
 לְיִשְׂרָאֵל, אֲפִיק לוֹן מַחֲיוּבָא דְכַכְבֵּיא וּמַזְלֵי.

וּיְכוּיִן צִירוּף **ה ה ו י**.

יהגה במשנה ראשונה מפרק כיצד מברכין וז"ל:

אֲנָסִים

כִּיצַד מְבָרְכִין עַל הַפְּרוֹת. עַל פְּרוֹת הָאֵילָן
 אוֹמֵר, בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ, חוּץ מִן הַיֵּין, שֶׁעַל הַיֵּין
 אוֹמֵר בּוֹרֵא פְּרֵי הַנֶּפֶן. וְעַל פְּרוֹת הָאֶרֶץ אוֹמֵר
 בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה, חוּץ מִן הַפֶּת, שֶׁעַל הַפֶּת הוּא
 אוֹמֵר וּיְכוּיִן בְּסוּפֵי תִיבוֹת הַמוֹצֵי אֶל לֶחֶם מִן הָאֶרֶץ
 גִּימְטְרִיא **יֵאָהֳדוּ וְזֶה י**. וְעַל הַיִּרְקוֹת אוֹמֵר בּוֹרֵא
 פְּרֵי הָאֲדָמָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בּוֹרֵא מִיְּנֵי
 דְּשָׁאִים.

ובמשנה דפרק א' דכלאים, וז"ל:

וּבְאֵילָן, הָאֲנָסִים וְהַקֶּרְסָנוֹמִלִין, וְהַפְּרִישִׁים
 וְהָעֶזְרָדִים, אֵינָם כִּלְאִים זֶה בָּזָה. הַתְּפוּחִים
 וְהַתְּזָרֵד, הַפְּרֶסְקִים וְהַשְּׁקָדִין, וְהַשִּׁיזְפִין
 וְהַרִימִין, אֵף עַל פִּי שְׂדוּמִין זֶה לָזָה, כִּלְאִים
 זֶה בָּזָה.

וּיְכוּיִן צִירוֹף **הֵאָהֳדוּ**.

וישתו כוס יין חציו לבן וחצי אדום.

יין

וּיְכוּוֹנוּ בִּשְׁם מ"ה **יֵוֹד הָא וְאוּ הָא**.

✽ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✽

יניח לפניו זעור או משמש. ויהגה במשנה ב' דפרק כיצד מברכין וז"ל:

עוֹרְדִין

בִּרְךְ עַל פְּרוֹת הָאֵילָן בּוֹרֵא פֶּרִי הָאֲדָמָה.
יֵצֵא. וְעַל פְּרוֹת הָאֶרֶץ בּוֹרֵא פֶּרִי הָעֵץ. לֹא
יֵצֵא. עַל כָּלֵם אִם אָמַר שֶׁהֵכֵל (נִהְיָה). יֵצֵא.
ויכוּנוּ בִּסּוּפֵי תִיבוֹת שֵׁם אֱלֹהִים. ויכוּין צִירוּף
ה' יוה.

יניח לפניו קוקוס. ויהגה במשנה ג', וז"ל:

פְּרִישִׁין

עַל דְּבַר שְׂאִין גְּדוּלוֹ מִן הָאֶרֶץ אוֹמֵר
שֶׁהֵכֵל. עַל תַּחֲמִץ וְעַל הַנוֹבְלוֹת וְעַל
הַנוֹבְאִי אוֹמֵר שֶׁהֵכֵל (עַל הַחֶלֶב וְעַל
הַגְּבִינָה וְעַל הַבֵּיצִים אוֹמֵר שֶׁהֵכֵל).
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כָּל שֶׁהוּא מִיָּין קָלָה אֵין
מְבָרְכִין עָלָיו.

על הגבינה ועל הביצים אומר, יכוּנוּ בראשי תיבות בשם
אֱלֹהֵי הַחֶתּוֹם ויוצא מפסוק אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ.

יניח לפניו דובדבנים מתוקים, או שזיפים. ויהגה
במשנה ה', וז"ל:

גְּדוּדָנִיּוֹת

בִּרְךָ עַל הַיַּיִן שֶׁלפְּנֵי הַמִּזוֹן, פָּטַר אֶת
הַיַּיִן שֶׁלְאַחַר הַמִּזוֹן. בִּרְךָ עַל הַפְּרָפֶרֶת
שֶׁלפְּנֵי הַמִּזוֹן, פָּטַר אֶת הַפְּרָפֶרֶת שֶׁלְאַחַר
הַמִּזוֹן. בִּרְךָ עַל הַפֶּתַח, פָּטַר אֶת הַפְּרָפֶרֶת
עַל הַפְּרָפֶרֶת, לֹא פָטַר אֶת הַפֶּתַח. בֵּית שְׁמַאי
אוֹמְרִים, אֵף לֹא מַעֲשֶׂה קִדְרָה.

ויכוּנוּ בִשְׁם ע"ב ב'ר"ת ב'ירך ע"ל היין.

יניח לפניו שינפים (עונאב ואינו השזיף הנקרא
זירגואילאש). ויהגה במשנה ו', וז"ל:

סופאייפה

הָיוּ יוֹשְׁבֵין (לְאָכֹל), כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִבְּרֶךְ
לְעֶצְמוֹ. הִסְבּוּ, אֶחָד מִבְּרֶךְ לְכֻלָּן. ויכוּנוּ בִס"ת
בָּא לָהֶם יי"ן גימטריא יֵאָהֵד וְזָה י
בְּתוֹךְ הַמִּזוֹן, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִבְּרֶךְ לְעֶצְמוֹ.
לְאַחַר הַמִּזוֹן, אֶחָד מִבְּרֶךְ לְכֻלָּם. וְהוּא
אוֹמֵר עַל הַמִּגְמָר, אֵף עַל פִּי שְׁאִין מְבִיאִין
אֶת הַמִּגְמָר אֶלָּא לְאַחַר הַסְעָדָה.

יניח לפניו פיסטוקים, בלשון התלמוד "פיסתקא" (גיטין נט.).
ויהגה במשנה ז', וז"ל:

בטנים

✽ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✽

הביאו לפניו מליח בתחלה ופת עמו,
מברך על המליח ופוטר את הפת. שהפת
טפלה לו.

זה הכלל, כל שהוא עקר ועמו טפלה,
מברך על ה' עקר ופוטר את ה' טפלה.

ויכוין בר"ת בשם אה"ו.

יניח לפניו לפניו דובדבן חמוץ (כיוס) או שזיפים
חמוצים. יהגה במשנה ח', וז"ל:

גיןדאש

אכל תאנים ענבים ורמונים, מברך אחריתן
שלש ברכות, דברי רבן גמליאל. וחקמים
אומרים, ברכה אחת (מעין שלש). רבי
עקיבא אומר, אפלו אכל שלק והוא מזוננו,
מברך אחריו שלש ברכות. השוטה מים
לצמאנו, אומר שהכל נהיה בדברו. רבי
טרפון אומר, בורא נפשות רבות.

ב'ורא נ'פשות, ר"ת גימטריא שם יוד' ה'ה וו' ה'ה.

יניח לפניו שסק או אפרסקים (פרישקוש). ויהגה
במשנה ראשונה מפרק שלשה שאכלו, וז"ל:

גישפולאש

שְׁלֶשֶׁה שְׁאָכְלוּ כְּאַחַד, חִיבִין לְזֶמֶן. אֶכֶל
דְּמַאי, וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שְׁנִטְלָה תְּרוּמָתוֹ,
וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שְׁנִפְדּוּ, וְהַשְּׂמֶשׁ שְׁאָכֵל
כְּזֵית, וְהַכּוֹתִי, מְזֻמְנִין עֲלֵיהֶם. אֶכֶל אֶכֶל
טָבֵל, וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שְׁלֹא נִטְלָה תְּרוּמָתוֹ,
וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שְׁלֹא נִפְדּוּ, וְהַשְּׂמֶשׁ
שְׁאָכֵל פָּחוֹת מִכְּזֵית, וְהַנֶּכְרִי, אֵין מְזֻמְנִין
עֲלֵיהֶם.

חייבין ל'זמן א'כל ר"ת א ל.

יניח לפניו תורמוסים או שאר פירות האדמה. יגמור כל
הפרק הנ"ל, וז"ל:

תְּרֻמוֹת

נָשִׁים וְעֶבְדִּים וְקִטְנִים, אֵין מְזֻמְנִין עֲלֵיהֶם.
עַד כִּמָּה מְזֻמְנִין, עַד כְּזֵית. רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר, עַד כִּבְיָצָה.

כִּיצַד מְזֻמְנִין, בְּשִׁלְשָׁה אוֹמֵר, נִבְרַךְ.
בְּשִׁלְשָׁה וְהוּא, אוֹמֵר, בָּרְכוּ. בַּעֲשָׂרָה, אוֹמֵר
נִבְרַךְ לְאַלְהֵינוּ. בַּעֲשָׂרָה וְהוּא, אוֹמֵר, בָּרְכוּ.
אַחַד עֶשְׂרֵה וְאַחַד עֶשְׂרֵה רַבּוּא. בְּמֵאָה,
אוֹמֵר, נִבְרַךְ לִי אֱלֹהֵינוּ. בְּמֵאָה וְהוּא,
אוֹמֵר, בָּרְכוּ. בְּאַלְפִי, אוֹמֵר נִבְרַךְ לִי
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. בְּאַלְפִי וְהוּא, אוֹמֵר,

בָּרְכוּ. בָּרְבּוּא, אוֹמֵר, נִבְרָךְ לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יְכוּיִן בְּרָאשֵׁי תִיבוֹת שֵׁם אֱלֹהֵי
 אֱלֹהֵי הַצִּבְאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים עַל
 הַמְּזוֹן שְׂאֵכְלָנוּ. בָּרְבּוּא וְהוּא, אוֹמֵר, בָּרְכוּ.
 כְּעִנְיֵן שֶׁהוּא מְבָרֵךְ, כֶּךָ עוֹנִין אַחֲרָיו, בְּרוּךְ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי הַצִּבְאוֹת
 יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים עַל הַמְּזוֹן שְׂאֵכְלָנוּ. רַבִּי יוֹסִי
 הַגָּלִילִי אוֹמֵר, לְפִי רַב הַקָּהָל הֵן מְבָרְכִין,
 שְׁנֵאֲמַר בְּמִקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים, ה' מִמָּקוֹר
 יִשְׂרָאֵל. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, מִה מְצִינוּ בְּבֵית
 הַכְּנֶסֶת אֶחָד מִרְבִּין וְאֶחָד מוֹעֵטִין אוֹמֵר,
 בָּרְכוּ אֵת יְיָ. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר, בָּרְכוּ אֵת
 יְיָ הַמְּבָרֵךְ.

שְׁלֹשָׁה שְׂאֵכְלוּ כֹאֲחַד, אִיִּלָּן רִשָּׁא לֵין יִכוּנוּ
 בְּשֵׁם אֱלֹהֵי לַחֲלֵק וְכֵן אֲרַבְעָה, וְכֵן חֲמִשָּׁה.
 נִשְׁשָׁה נַחֲלָקִין, עַד עֶשְׂרֶה. וְעֶשְׂרֶה אֵינָן
 נַחֲלָקִין, עַד שִׁיתֵּי עֶשְׂרִים.

וכן יהגה אח"כ במשנה א' מפרק אלו דברים וכו', וז"ל:

שְׁתֵּי תְּבוּרוֹת שָׁהוּ אוֹכְלוֹת בְּבֵית אֶחָד,
בְּזֶמֶן שְׁמֻקָּצָתָן רוֹאִין אֵלָיו אֶת אֱלֹהֵינוּ שֶׁ
אֱלֹהִים תִּירֵי אֵלָיו מִצְטָרְפִין לְזֶמֶן
וְאֵם לָאו, אֵלָיו מְזֻמְנִין לְעֶצְמָן, וְאֵלָיו מְזֻמְנִין
לְעֶצְמָן. אֵין מְבָרְכִין עַל תִּינוּ עַד שִׁיתָן
לְתוֹכוֹ מִים, דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וְחֻכָּמִים
אוֹמְרִים, מְבָרְכִין.

אֵלָיו דְּבָרִים שְׁבִין בֵּית שְׁמַאי וּבֵית הַלֵּל
בְּסֻעָדָה. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מְבָרְךְ עַל
הַיּוֹם וְאַחֲרֵי כֵן מְבָרְךְ עַל יְכוּנוֹ שֶׁ אֱהִי וְהָ
תִינוּ. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, מְבָרְךְ עַל
תִּינוּ וְאַחֲרֵי כֵן מְבָרְךְ עַל הַיּוֹם.

יהגה בזוהר פרשת פנחס, וז"ל:

יין

יִינָן יִשְׁמַח לְבַב אֲנֹשׁ, דָּא יִינָא דְּאוֹרֵייתָא. דְּהָכִי
סָלִיק יִין, כְּחוֹשֶׁבֶן סו"ד. וּמָה יִינָן צָרִיד לְמַהוּ
סְתִים וְחֻתִּים, דִּלָּא יִתְנַסֵּף לְעִבּוּדָה זָרָה. אוּף הָכִי
צָרִיד לְמַהוּ סְתִים וְחֻתִּים סוּד דְּאוֹרֵייתָא, וְכָל
רְזִין דִּילָּה, וְלָא אֲשַׁתְקִיין אֶלָּא לִירְאָיו. וְלָאו
לְמַנְנָא עֲבָדִין כְּמָה פְּקוּדִין בִּינָן, וּמְבָרְכִין בֵּית
לְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא, וְיִין אֵית לִיה תִּירֵי גְּוֹנִין, חִינוּר

✧ סדר הלימוד לט"ו בשבט ✧

וְסוּמָק, דִּינָא וְרַחֲמִי, וְהֵינּוּ ב' הַוּסָפֶת בֵּינָן. כְּגוּוֹנָא
דְּשׁוּשָׁנָה חִיּוּרָא וְסוּמָקָא. חִיּוּר מְסִטְרָא דִּימִינָא,
סוּמָק מְסִטְרָא דְשְׁמָא לָא.

ואחר כך ישתו כוס יין אדום במעט יין לבן.

ויכווננו לשם ב"ן יוֹד הֵהּ וּוֹ הֵהּ.

תוּשֵׁל ב' " ע

כולל

אמת וצדק

04-9040533

